

TIONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 8 JUNI

Läsning 1 Kung 17:1-6

Elia, en man från Tishbe i Gilead, sade till Achav: "Så sant Herren lever, Israels Gud som jag tjänar, under de närmaste åren skall det varken falla dag eller regn annat än på min befallning."

Herrens ord kom till Elia: "Bryt upp, ta vägen österut och göm dig i Kerits bäckravin, öster om Jordan. Där kan du dricka ur bäcken, och jag har befallt korparna att förse dig med mat."

Elia gjorde som Herren hade sagt, han gick till Kerits bäckravin öster om Jordan och slog sig ner där. Korparna kom med bröd och kött till honom både morgon och kväll, och han drack ur bäcken.

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm Ps 121 (R. jfr 2)

R. Vår hjälp är i Herrens namn, han som har skapat himmel och jord.

Jag lyfter blicken upp mot bergen:

varifrån skall jag få hjälp?

Min hjälp kommer från Herren,

som har skapat himmel och jord. R.

Han låter inte din fot vackla,

han sover inte, han som vakar över dig.

Nej, han som beskyddar Israel,

han slumrar inte, han sover inte. R.

Herren är den som bevarar dig,

i hans skugga får du vandra,

han går på din högra sida.

Solen skall inte skada dig om dagen,

inte månen om natten. R.

Herren bevarar dig för allt ont,

han bevarar din själ.

Herren skall bevara dig

när du går och när du kommer,

från nu och till evig tid. R.

Halleluja Matt 5:12a

V. Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen.

Evangelium Matt 5:1-12

Vid den tiden när Jesus såg folkskarorna, gick han upp på berget. Han satte sig ner, och hans lärjungar kom fram till honom. Han började undervisa dem och sade:

»Saliga de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket.

Saliga de som sörjer, de skall bli tröstade.

Saliga de ödmjuka, de skall ärva landet.

Saliga de som hungrar och törstar efter rättfärdigheten, de skall bli mättade.

Saliga de barmhärtiga, de skall möta barmhärtighet.

Saliga de renhjärtade, de skall se Gud.

Saliga de som håller fred, de skall kallas Guds söner.

Saliga de som förföljs för rättfärdighetens skull, dem tillhör himmelriket.

Saliga är ni när man skymfar och förföljer er och på allt sätt förtalar er för min skull. Gläd er och jubla, er lön blir stor i himlen. På samma sätt förföljdes ju profeterna före er tid.«

TISDAG DEN 9 JUNI

Läsning 1 Kung 17:7-16

Bäcken på den platsen där Elia låg och gömde sig torkade ut, därför att det inte regnade i landet. Då kom Herrens ord till honom. Han sade: »Res dig och gå till Sarefat, som hör till Sidon, och uppehåll dig där. Se, jag har där befallt en änka att förse dig med föda.« Han reste sig och gick till Sarefat. Och när han kom till stadsporten, fick han där se en änka som samlade ved. Då ropade han till henne och sade: »Hämta litet vatten åt mig i kärlet, så att jag får dricka.« När hon nu gick för att hämta det, ropade han efter henne och sade: »Ta också med dig ett stycke bröd åt mig.«

Men hon svarade: »Så sant Herren, din Gud, lever, jag äger inte en kaka bröd, utan bara en handfull mjöl i krukan och litet olja i kruset. Och se, här har jag samlat ihop ett par vedpinnar, och jag går nu hem och tillagar det åt mig och min son, för att vi må äta det och sedan dö.«

Då sade Elia till henne: »Frukta inte. Gå och gör som du har sagt. Men laga först till en liten kaka av det åt mig, och bär ut den till mig. Laga sedan till åt dig och din son. Ty så säger Herren, Israels Gud: Mjölet i krukan skall inte ta slut, och det skall inte fattas olja i kruset, intill den dag då Herren låter det regna på jorden.«

Då gick hon iväg och gjorde som Elia hade sagt. Och hon hade sedan att äta, hon själv och han och hennes husfolk, en lång tid. Mjölet i krukan tog inte slut, och det fattades inte olja i kruset, i enlighet med det ord som Herren hade talat genom Elia.

Responsoriepsalm Ps 4:2-5, 7-8 (R. 7)

R. Herre, låt ditt ansikte lysa över oss!

När jag ropar, så svara mig,
du min rättfärdighets Gud,
du som i trångmål skaffar mig rum,
var mig nådig och hör min bön. R.

Ni mäktiga, hur länge skall min ära vara vänd i smälek,
hur länge skall ni älska fåfänglighet
och fara efter lögn? R.

Besinna att Herren har utvalt den fromme,
Herren hör när jag ropar till honom.
Bäva, och upphör med er synd.
Tänk efter där ni ligger, och var stilla. R.

Många säger: »Vem ger oss lycka?«
Herre, låt ditt ansikte lysa över oss!
Du ger mig glädje i hjärtat,
större än andras,
när de får säd och vin i överflöd. R.

Halleluja Matt 5:16

V. Låt ert ljus lysa för folket,
så att de ser era goda gärningar
och prisar er fader i himlen.

Evangelium Matt 5:13-16

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni är jordens salt. Men om saltet mister sin kraft, hur skall man få det salt igen? Det duger inte till annat än att kastas bort och trampas av människorna.

Ni är världens ljus. En stad uppe på ett berg kan inte döljas, och när man tänder en lampa, sätter man den inte under sädsmåttet utan på hållaren, så att den lyser för alla i huset. På samma sätt skall ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er fader i himlen.«

ONSDAG DEN 10 JUNI

Läsning 1 Kung 18:20-39

Achav skickade bud runt hela Israel och lät samla profeterna på berget Karmel. Där trädde Elia fram inför hela folket och sade: "Hur länge skall ni hålla på så här och inte veta vilket ben ni skall stå på? Är det Herren som är Gud, så följ Herren, är det Baal, så följ Baal." Men de svarade inte ett ord. Då sade Elia till dem: "Jag är den ende av Herrens profeter som är kvar, medan Baals profeter är fyrahundra-femtio. Ge oss nu två ungtjurar, och låt dem välja den ena åt sig. De får stycka den och lägga den på veden, men de får inte tända eld. Den andra tjuren gör jag i ordning och lägger på veden, utan att tända eld. Sedan anropar ni er gud och jag anropar Herren; den som svarar med eld, han är Gud." Folket sade ja till förslaget.

Då vände sig Elia till baalsprofeterna. "Välj ut en av tjurarna och gör i ordning den", sade han. "Ni får börja, ni är flest. Anropa er gud, men tänd inte någon eld." Då tog de den tjur de hade fått och gjorde i ordning den. Sedan åkallade de Baal oavbrutet från morgonen ända till middagstiden: "Baal, svara oss!" Men det kom inget ljud och inget svar. Då började de hoppa kring altaret som de hade rest. Vid middagstiden hånade Elia dem. "Ropa högre!" sade han. "Han är ju gud, men han har väl sitt att sköta, han kan ha gått avsides eller vara ute i något ärende. Kanske han sover och måste vakna först!" De ropade ännu högre och sargade sig med knivar och spjut som de brukade, så att blodet flöt. Hela eftermiddagen fortsatte de i profetisk extas, ända till tiden för matoffret. Men det kom inget ljud, inget svar, inget tecken.

Elia kallade nu till sig folket, och de samlades omkring honom. Då satte han åter i stånd Herrens altare, som hade rivits ner. Han tog tolv stenar, lika många som Jakobs söners stammar, Jakob till vilken Herren sade: "Ditt namn skall vara Israel." Av stenarna byggde Elia ett altare åt Herren, och runt omkring altaret lät han gräva ett dike, djupt och brett som ett stort sädesmått. Han staplade veden, styckade tjuren och lade den ovanpå veden. Därefter sade han: "Fyll fyra krukor med vatten och håll över offret och över veden." Sedan sade han: "En gång till!" och därpå: "Ännu en gång!" och de gjorde som han sade. Vattnet rann ner runt om altaret, och även diket fyllde han med vatten.

När tiden för matoffret var inne trädde profeten Elia fram och bad: "Herre, Abrahams, Isaks och Israels Gud, låt det i dag bli uppenbart att du är Gud i Israel, att jag är din tjänare och att det är på din befallning jag har gjort allt detta. Svara mig, Herre, svara mig, så att detta folk inser att det är du, Herre, som är Gud och att det är du som har vänt deras hjärtan bort från dig." Då slog Herrens eld ner och förtärde offret och veden, stenarna och jorden och slickade upp vattnet i diket.

Folket såg vad som hände och föll ner på sina ansikten och ropade: "Det är Herren som är Gud, det är Herren som är Gud."

Responsoriepsalm Ps 16:1-2a, 4-5, 8, 11 (R. 1)

R. Bevara mig, Gud, ty jag tar min tillflykt till dig.

[Bevara mig, Gud,
ty jag tar min tillflykt till dig.]
Jag säger till Herren:

”Du är ju Herren.” R.

De som tar sig andra gudar,
de drabbas av svåra plågor.
Jag vill inte offra deras drickoffer av blod
eller ta deras namn på mina läppar. R.

Herren är min beskärda del och bågare,
du håller mitt öde i dina händer.
Jag har alltid haft Herren för mina ögon,
han är på min högra sida, jag skall inte vackla. R.

Du visar mig livets väg,
inför ditt ansikte finns glädje till fyllest,
ljuvlighet i din högra hand för evigt. R.

Halleluja Ps 25:4b, 5a

V. Herre, lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning.

Evangelium

Matt 5:17–19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Sannerligen, innan himlen och jorden förgår, skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå; inte förrän allt har skett. Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket.«

TORSDAG DEN 11 JUNI

S:T BARNABAS, apostel
Minnesdag

Läsning Apg 11:21b–26; 13:1–3

Ett stort antal kom till tro och omvände sig till Herren. Ryktet om detta nådde församlingen i Jerusalem, och man skickade Barnabas till Antiochia. När han kom dit och fick se bevisen på Guds nåd, blev han glad och manade alla att helhjärtat hålla sig till Herren; han var en god man, fylld av helig ande och tro. Och åtskilliga människor vanns för Herren. Barnabas fortsatte sedan till Tarsos för att söka upp Saul, och när han hade funnit honom, tog han honom med sig till Antiochia. Där kom de sedan att vara tillsammans i församlingen ett helt år och kunde undervisa en

avsevärd mängd. Och det var i Antiochia som lärjungarna för första gången fick heta kristna.

I församlingen i Antiochia fanns dessa profeter och lärare: Barnabas, Symeon som kallades Niger, Lucius från Kyrene, Manaen, som var uppfostrad tillsammans med tetrarken Herodes, samt Saul. Medan de en gång höll gudstjänst och fastade, sade den helige Ande till dem: »Avdela Barnabas och Saul för den uppgift som jag har kallat dem till.« Efter fasta och bön lade de sina händer på dem och skickade i väg dem.

Responsoriepsalm Ps 98:1–6 (R. 2b)

R. Han har uppenbarat sin rättfärdighet inför hedningarnas ögon.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
uppenbarat sin rättfärdighet inför hedningarnas ögon,
han har tänkt på sin nåd och trofasthet mot Israels hus. R.

Alla jordens länder har sett vår Guds frälsning.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjerop och lovsjung. R.

Prisa Herren med harpa,
med harpa och med lovsång.
Höj jubel med trumpeter och basuner
inför Herren, konungen. R.

Halleluja Matt 28:19a, 20b

V. Gå ut och gör alla folk till lärjungar, säger Herren.
Jag är med er alla dagar till tidens slut.

Evangelium Matt 10:7–13

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Förkunna på er väg att himmelriket är nära. Bota sjuka, väck upp döda, gör spetälska rena och driv ut demoner; ge som gåva vad ni har fått som gåva. Skaffa inte guld eller silver eller koppar att ha i bältet, ingen påse för färdens, inte mer än en enda skjorta, inga sandaler och ingen stav. Ty arbetaren är värd sin mat. I varje stad eller by ni kommer till skall ni ta reda på vem som är värdig där och stanna hos honom tills ni skall vidare. Stig in i huset med en

fridshälsning, och om huset är värdigt, skall det få den frid ni önskar det. Men om det inte är värdigt, skall den friden vända tillbaka till er.«

FREDAG DEN 12 JUNI

JESU HJÄRTAS DAG Högtid

Första läsningen 5 Mos 7:6–11

Mose sade till folket: Du är ett folk som är helgat åt Herren, din Gud. Dig har Herren, din Gud, utvalt att vara hans dyrbara egendom framför alla andra folk på jorden.

Det var inte för att ni är ett större folk än andra som Herren fäste sig vid er och utvalde er – ni är ju det minsta folket av alla. Men Herren älskade er och ville hålla sin ed till era fäder, och därför förde han er med stark hand ut ur slavlägret och befriade dig ur faraos, den egyptiske kungens, våld. Du skall veta att det är Herren, din Gud, som är Gud, den trofaste Gud som håller sitt förbund och visar godhet i tusen släktled mot dem som älskar honom och håller hans bud. Men han vedergäller omedelbart dem som försmår honom och tvekar inte att förintä den som gör det; han vedergäller honom omedelbart. Därför skall du troget följa den lag, de stadgar och föreskrifter som jag i dag ger dig.

Responsoriepsalm Ps 103:1–4, 6–8, 10 (R. 8)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 667**. När den läses används följande text:*

R. Barmhärtig och nådig är Herren.

Lova Herren, min själ,
hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
minns allt det goda han gör. R.

Han förlåter alla mina synder
och botar alla mina sjukdomar,
han räddar mig från graven
och kröner mig med nåd och barmhärtighet. R.

Herren handlar rättfärdigt
och ger de förtryckta deras rätt.
Mose fick lära känna hans gärningar,
Israels folk hans verk. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,

sen till vrede och rik på kärlek.
Han handlar inte mot oss som vi förtjänat,
han ger oss inte våra synders lön. R.

Andra läsningen 1 Joh 4:7-16

Mina kära, låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud, och den som älskar är född av Gud och känner Gud. Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek. Så uppenbarades Guds kärlek hos oss: han sände sin ende son till världen för att vi skulle få liv genom honom. Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder.

Mina kära, om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra. Ingen har någonsin sett Gud. Men om vi älskar varandra är Gud alltid i oss, och hans kärlek har nått sin fullhet i oss. Han har gett oss sin ande, och därför vet vi att vi förblir i honom och han i oss. Vi har sett och kan vittna om att Fadern har sänt sin son att rädda världen. Om någon bekänner att Jesus är Guds son förblir Gud i honom och han i Gud. Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den.

Gud är kärlek, och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom.

Halleluja Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig
som har ett mildt och ödmjukt hjärta.

Evangelium Matt 11:25-30

Vid den tiden sade Jesus: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Och ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.

Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.«

LÖRDAG DEN 13 JUNI

Jungfru Marias obefläckade hjärta Minnesdag

Läsning Jes 61:9-11

Deras barn skall aktas bland folken,
deras ättlingar bland alla folkslag.

Alla som ser dem skall märka
att de är ett släkte som Herren välsignat.
Min glädje har jag i Herren,
jag jublar över min Gud,
ty han har klätt mig i segerns dräkt
och skrudat mig i rättfärdighetens mantel,
som när brudgummen sätter på sig turbanen
och bruden pryder sig med sina smycken.
Liksom jorden får grödan att spira
och trädgården låter sådden skjuta upp,
så låter Herren Gud rättfärdigheten spira
och äran växa inför alla folk.

Responsoriepsalm 1 Sam 2:1,4–8d (R. 1a)

R. Mitt hjärta jublar över Herren, min räddare.

Mitt hjärta jublar över Herren,
Herren har upphöjt mitt horn.
Min mun öppnas vitt mot mina fiender,
jag gläder mig över din hjälp. R.

Han bryter sönder hjältarnas bågar,
men de stapplande får rusta sig med kraft.
De som var mätta måste slava för bröd,
men de som hungrade hungrar inte mer.
Den ofruktsamma får föda sju gånger om,
men den som var barnrik vissnar bort. R.

Herren dödar och gör levande,
han för ner i dödsriket och upp därifrån.
Han gör fattig och han gör rik,
han slår ner och han reser upp. R.

Han upprättar den ringe ur stoftet,
han lyfter den fattige ur dyn,
han låter honom sitta bredvid furstar,
han låter honom inta en äroplats. R.

Halleluja Jfr Luk 2:19

V. Salig är du, jungfru Maria,
du som begrundade Herrens ord i ditt hjärta.

Evangelium Luk 2:41–51

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom, vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: »Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.« Han svarade: »Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?« Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydte dem i allt. Hans mor bevarade allt detta i sitt hjärta.

ELFTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 14 JUNI

Första läsningen 2 Mos 19:2–6a

Israeliterna bröt upp från Refidim, och när de hade kommit till Sinaiöknen slog de läger där. Israel slog läger framför berget. Mose gick upp till Gud, och Herren talade till honom från berget: »Så skall du säga till Jakobs släkt och förkunna för Israels folk: Ni har sett vad jag gjorde med egypterna och hur jag har burit er på örvingar och fört er hit till mig. Om ni nu lyssnar till mig och håller mitt förbund skall ni vara min dyrbara egendom framför alla andra folk – ty hela jorden är min – och ni skall vara ett rike av präster och ett heligt folk som tillhör mig.«

Responsoriepsalm Ps 100:2–3, 5 (R. jfr 3c)

När psalmen sjungs så används texten i Cecilia 666. När den läses används följande text:

R. Vi är hans folk, fåren i hans hjord.

Hylla Herren, hela världen,
tjäna Herren med glädje,
träd fram inför honom med jubelrop! R.

Besinna att Herren är Gud,
han har gjort oss och vi är hans,
hans folk, fåren i hans hjord. R.

Ty Herren är god,
evigt varar hans nåd,
från släkte till släkte hans trofasthet. R.

Andra läsningen

Rom 5:6–11

Medan vi ännu var svaga dog Kristus för alla gudlösa, när tiden var inne. Knappast vill någon dö för en rättfärdig – kanske går någon i döden för en som är god. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. Då vi nu har gjorts rättfärdiga genom hans blod skall vi av honom så mycket säkrare bli räddade från vredens. Ty om vi var Guds fiender och blev försonade med honom genom hans sons död, då skall vi, när vi nu är försonade, så mycket säkrare bli räddade genom hans sons liv. Ja inte bara det, vi har vår stolthet i Gud tack vare vår herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har vunnit försoningen.

Halleluja Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium Matt 9:36 – 10:8

När Jesus såg människorna fylldes han av medlidande med dem, för de var illa medfarna och hjälplösa, som får utan herde, och han sade till sina lärjungar: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.«

Han kallade till sig sina tolv lärjungar och gav dem makt över orena andar, så att de kunde driva ut dem och bota alla slags sjukdomar och krämpor. Detta är namnen på de tolv apostlarna: först Simon, som kallas Petrus, vidare hans bror Andreas, Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, Filippus och Bartolomaios, Tomas och tullindrivaren Matteus, Jakob, Alfaios son, och Taddaios, Simon Kananaios och Judas Iskariot, han som förrådde honom.

Dessa tolv sände Jesus ut, och han befallde dem: »Ta inte vägen till hedningarna och gå inte in i någon samarisk stad. Gå i stället till de förlorade fåren i Israels folk. Förkunna på er väg att himmelriket är nära. Bota sjuka, väck upp döda, gör spetälska rena och driv ut demoner; ge som gåva vad ni har fått som gåva.«